

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს

გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა

მოსამართლე -- -- მიმართ დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტის თაობაზე

14 მაისი, 2018 წელი

ქ. თბილისი

დისციპლინური საქმე №119/17

-- -- (წარმომადგენელი, -- -- -ს დირექტორი) 2017 წლის 05 ივლისის №-- -- საჩივრის საფუძველზე „საქართველოს საერთო სასამართლოების მოსამართლეთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური სამართალწარმოების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-6 მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის და მე-7 მუხლის (2018 წლის 01 მაისამდე არსებული რედაქციით) შესაბამისად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ მოსამართლე -- -- მიმართ დაიწყო დისციპლინური სამართალწარმოება და წარმოდგენილი საჩივრების საფუძველიანობის წინასწარი შემოწმება.

წინასწარი შემოწმების შედეგად მომზადებული 2018 წლის 20 აპრილის №119/17 დასკვნა დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ წარდგენილ იქნა საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს 2018 წლის 14 მაისის სადისციპლინო სხდომაზე განსახილველად.

1. დისციპლინური დევნის დაწყების საფუძველიანობის შემოწმება განხორციელდა საჩივრებში მითითებულ შემდეგ ფაქტებზე:

საჩივრის ავტორის განცხადებით, მან, როგორც -- -- -ის დირექტორმა, 2016 წლის 03 თებერვალს სარჩელით მიმართა -- -- საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიას. დავა ეხება მასსა და -- -- შორის დადებული ხელშეკრულების დარღვევიდან გამომდინარე დაკისრებული პირგასამტეხლოს გაუქმებას და ჩამოჭრილი თანხის დაბრუნებას. -- -- განმარტებით, პირგასამტეხლოს თანხა, 98 000 ლარის ოდენობით, მას დაეკისრა უკანონოდ, რადგან არ დაურღვევია ხელშეკრულება. გარდა ამისა, სადაზღვევო კომპანიის მიერ მისთვის მოთხოვნილი თანხის, 95 000 ლარის გადახდა მოუხდა საკუთარი სახსრებით, საცხოვრებელი ფართის გასხვისების შედეგად. იმის გამო, რომ მის სხვა უძრავ ქონებას ადევს ყადაღა,

საჩივრის ავტორს აღარ რჩება საშუალება, რომ მისაღები სამუშაოებისთვის ჰქონდეს უზრუნველყოფის გარანტია და საავანსო გარანტიები, რის გამოც, მისი კომპანია ვერ იღებს მონაწილეობას გამოცხადებულ ტენდერებში და კომპანიის ისედაც მძიმე ფინანსური მდგომარეობა კიდევ უფრო მძიმდება. რადგან არ ხდება დავის დროულად გადაწყვეტა კომპანიას გაუჩნდა დავალიანება დაახლოებით 76 000 ლარის ოდენობით (ამ თანხიდან 40 000 არის სახელფასო დავალიანება). საჩივრის ავტორის განცხადებით, არსებობს საშიშროება იმისა, რომ კომპანია გაკოტრდება, ხოლო მისი ოჯახი დარჩება ქუჩაში.

საქმეზე მოსამზადებელი სხდომა ჩატარდა 2016 წლის აგვისტოში. საქმის განხილვა თავიდან დაიწყო მოსამართლე -- --, რომელმაც საქმეზე ჩაატარა რამდენიმე სხდომა, თუმცა, საქმის განხილვის დასრულება ვერ მოახერხა და საქმე განსახილველად გადაეცა სხვა მოსამართლეს (მოსამართლე -- --). -- -- 2017 წლის 18 მაისს განცხადებით მიმართა სასამართლოს, დეტალურად ჩამოაყალიბა მის წინაშე არსებული პრობლემები და მოითხოვა, საქმის განხილვის დაჩქარება. აღმაშფოთებელი იყო ის ფაქტი, რომ ამ განცხადების საპასუხოდ, საქმე ამჯერად უკვე მესამე მოსამართლეს, -- -- გადაეცა.

საჩივრის ავტორი აღნიშნავს, რომ მოსამართლის მიერ დარღვეულია საქმის განხილვის ვადები და მის მიერ შეგნებულად, ყოველგვარი საფუძვლის გარეშე, მოხდა საქმის განხილვის გაჭიანურება.

2. დისციპლინური საჩივრის საფუძვლიანობის წინასწარი შემოწმების შედეგად დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ დადგენილ იქნა შემდეგი ფაქტობრივი გარემოებები:

2016 წლის 03 თებერვალს -- -- -ის წარმომადგენელმა, -- -- სარჩელით მიმართა -- -- საქალაქო სასამართლოს მოპასუხის, -- -- წინააღმდეგ და მოითხოვა, -- -- -თვის დაკისრებული პირგასამტეხლოს (100 555 ლარის ოდენობით) გაუქმება, გადახდილი თანხის დაბრუნება და სადაზღვევო კომპანიისთვის გადახდილი თანხის (84 980 ლარის) დაბრუნება. საქმე განსახილველად გადაეცა მოსამართლე -- --.

2016 წლის 23 თებერვალს -- -- მიერ წარმოდგენილ იქნა შესაგებელი.

2016 წლის 07 მარტის განჩინებით საქმეზე მოსამზადებელი სხდომა ჩაინიშნა 2016 წლის 27 მაისს.

2016 წლის 27 მაისი მოსამზადებელი სხდომა, იმისათვის, რომ მოპასუხეს მისცემოდა გონივრული ვადა, რათა გაცნობოდა წარმოდგენილ მტკიცებულებებს და ჩამოეყალიბებინა პოზიცია, ასევე, რათა მხარეებს შესაძლებლობა ჰქონოდათ დავა მორიგებით დაესრულებინათ, საქმის განხილვა გადაიდო 2016 წლის 06 ივნისს.

2016 წლის 27 მაისის სხდომაზე მოპასუხემ დააყენა შუამდგომლობა საქმის განხილვის შეჩერების თაობაზე იმ მიზეზით, რომ მოსარჩელის ე.წ. „შავ სიაში“ შეყვანის საკითხთან

დაკავშირებით, -- -- საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიაში მიმდინარეობდა დავა, რომლის შედეგსაც, არსებითი მნიშვნელობა ჰქონდა სამოქალაქო სამართლებრივი დავისათვის.

2016 წლის 31 მაისს მოსარჩელის წარმომადგენელმა წარმოადგინა განცხადება, სადაც აღნიშნა, რომ არ ეთანხმებოდა მოპასუხის შუამდგომლობას საქმის განხილვის შეჩერების თაობაზე. განცხადების ავტორის განმარტებით, კომპანიის ე.წ. „შავ სიაში“ შეყვანის საკითხის გადაწყვეტა პირდაპირ იყო დამოკიდებული იმის დადგენაზე, რამდენად საფუძვლიანი იყო მოსარჩელისათვის სამოქალაქო სამართლებრივი შინაარსის სარჩელში გათვალისწინებული თანხის მისი ანგარიშებიდან მოხსნა და შესაბამისად, იყო თუ არა სახეზე ხელშეკრულების დარღვევის ფაქტი. შესაბამისად, ადმინისტრაციული დავის დასრულების კუთხით, არსებითი იყო ჯერ სწორედ სამოქალაქო სამართლებრივი დავის დასრულება და არა პირიქით.

2016 წლის 06 ივნისის მოსამზადებელი სხდომა, იმის გამო, რომ მოსარჩელეს მიცემოდა შესაძლებლობა წარმოედგინა დაზუსტებული სარჩელი, გადაიდო 2016 წლის 18 ივლისს.

მოსარჩელემ დაზუსტებული სარჩელი წარმოადგინა 2016 წლის 14 ივნისს. დაზუსტებული სარჩელის თანახმად, მოსარჩელე ითხოვდა -- -- -თვის დაკისრებული პირგასამტეხლოს (98 000 ლარის ოდენობით) გაუქმებას, გადახდილი თანხის დაბრუნებას და სადაზღვევო კომპანიისთვის გადახდილი თანხის (94 464 ლარის) -- -- დაკისრებას.

2016 წლის 18 ივლისის სასამართლო სხდომა, მოპასუხის წარმომადგენლის საპატიო მიზეზით არყოფნის გამო, გადაიდო 2016 წლის 12 აგვისტოს. სხდომის გადადების შესახებ მხარეებს ეცნობათ კანონმდებლობით გათვალისწინებული წესით.

მოსამზადებელი სხდომა ჩატარდა 2016 წლის 12 აგვისტოს. აღნიშნულ სხდომაზე დაკმაყოფილდა მოსარჩელის შუამდგომლობა მტკიცებულებების გამოთხოვის შესახებ. მოპასუხეს დოკუმენტების წარმოსადგენად განესაზღვრა 3 კვირიანი ვადა. შესაბამისად, საქმის განხილვა გადაიდო 2016 წლის 30 ნოემბერს.

2016 წლის 12 ოქტომბერს საქმე განსახილველად გადაეცა მოსამართლე -- --. 2017 წლის 13 მარტს მოსარჩელემ წარმოადგინა შუამდგომლობა ექსპერტიზის შედეგების და წარმოდგენილი დოკუმენტების საქმეზე მტკიცებულებად დართვის თაობაზე.

2017 წლის 18 მაისს მოსარჩელემ განცხადებით მიმართა მოსამართლეს და ითხოვა, რომ დაჩქარებულიყო საქმის განხილვა.

2017 წლის 24 ივნისს საქმე განსახილველად გადაეცა მოსამართლე -- --.

2017 წლის 15 სექტემბერს მოსარჩელემ კიდევ ერთი განცხადებით მიმართა სასამართლოს და ისევ ითხოვა, დაჩქარებულიყო საქმის განხილვა.

2017 წლის 13 ოქტომბერს გააგრძელა საქმის განხილვა და ჩატარდა მოსამზადებელი სხდომა. დაკმაყოფილდა როგორც მოსარჩელის, ისე მოპასუხის შუამდგომლობა წარდგენილი მტკიცებულებების საქმეზე დართვის თაობაზე. რაც შეეხება შუამდგომლობას საქმის წარმოების შეჩერების შესახებ, მოპასუხის ეს შუამდგომლობა არ დაკმაყოფილდა. საქმე მომზადებულად ჩაითვალა და მთავარი სხდომა ჩაინიშნა 2017 წლის 22 ნოემბერს.

2017 წლის 22 ნოემბერს და 2017 წლის 06 დეკემბერს გაიმართა 2 სხდომა. 2017 წლის 06 დეკემბრის სხდომაზე საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადება გადაიდო 2017 წლის 29 დეკემბერს.

2017 წლის 29 დეკემბრის გადაწყვეტილებით -- -- -ის სარჩელი დაკმაყოფილდა ნაწილობრივ, - - -ს მოსარჩელის სასარგებლოდ დაეკისრა 98 000 ლარის ანაზღაურება.

2017 წლის 29 დეკემბრის გადაწყვეტილება 2018 წლის 30 იანვარს სააპელაციო წესით გაასაჩივრა მოპასუხემ. სააპელაციო სასამართლოში აღნიშნული დავა იუსტიციის უმაღლესი საბჭოსათვის დასკვნის წარდგენის დროისთვისაც არ არის დასრულებული.

2.2. 2017 წლის სტატისტიკური მონაცემების მიხედვით, მოსამართლე -- -- განსახილველად გადაცემული ჰქონდა დაახლოებით - 696 საქმე, დაასრულა - 319 საქმე (45.8%).

3. დამოუკიდებელი ინსპექტორის დასკვნა

-- -- 2017 წლის 05 ივლისის №-- -- საჩივრის საფუძვლიანობის წინასწარი შემოწმების და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები არ შეიცავს მოსამართლე -- -- მიერ „საქართველოს საერთო სასამართლოების მოსამართლეთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური სამართალწარმოების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-2 მუხლის მე-2 პუნქტით (2018 წლის 01 მაისამდე არსებული რედაქციით) გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ნიშნებს.

4. საჩივრის საფუძვლიანობის წინასწარი შემოწმების და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების სამართლებრივი შეფასება

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-2 პუნქტი განსაზღვრავს მოსამართლის დისციპლინური გადაცდომის სახეებს. იმისათვის, რომ დადგინდეს ქონდა თუ არა ადგილი მოსამართლის მიერ შესაბამისი გადაცდომის ჩადენის ფაქტს საჭიროა სამართლებრივი შეფასება მიცვეთ მოცემულ საქმეზე დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებებს და შევაფასოთ კონკრეტული ფაქტები შეიცავენ თუ არა დისციპლინური გადაცდომის ნიშნებს.

მოცემულ შემთხვევაში, შესაძლოა სახეზე იყოს მოსამართლის მიერ „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-2 პუნქტის „დ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული გადაცდომის, „საქმის განხილვის უსაფუძვლო გაჭიანურების“ ფაქტს.

იმისათვის, რომ სრულყოფილად შეფასდეს საჩივრების საფუძველზე გამოკვეთილი ფაქტობრივი გარემოებები შეიცავენ თუ არა მოსამართლის მიერ შესაბამისი პუნქტით განსაზღვრული დისციპლინური გადაცდომის ნიშნებს, აუცილებელია განისაზღვროს, თავისი არსით რას წარმოადგენს - საქმის განხილვის უსაფუძვლო გაჭიანურება, როდიდან უნდა ჩაითვალოს საქმე გაჭიანურებულად და რას გულისხმობს ტერმინი „უსაფუძვლო“. აღნიშნულ გადაცდომასთან დაკავშირებით, დამატებით განმარტებებს არ გვადლევს შიდა კანონმდებლობა, ამასთან, არც სადისციპლინო კოლეგიისა და სადისციპლინო პალატის არსებული გადაწყვეტილებები იძლევა აღნიშნული საკითხის განზოგადების შესაძლებლობას.

ამდენად, მოსამართლის მიერ საქმის განხილვის შესაძლო უსაფუძვლო გაჭიანურებაზე მსჯელობისას აუცილებელია ყურადღება მიექცეს ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლს (რომელიც მოიცავს სამართლიანი სასამართლოს მიერ საქმის გონივრულ ვადაში განხილვის უფლებას) და იმ კრიტერიუმებს, რასაც ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლო იყენებს მე-6 მუხლის დარღვევის დადგენის დროს (საქმის განხილვის გონივრული ვადის დარღვევის გამო).

ამასთან, საქმის განხილვის დაწყების შემდეგ იყო თუ არა საქმის განხილვის ვადები არაგონივრული სასურველია შეფასდეს ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს სასამართლო პრაქტიკით დადგენილი კრიტერიუმების შესაბამისად, კერძოდ, ეს კრიტერიუმებია: 1) საქმის სირთულე, რომელიც შეიძლება დაკავშირებული იყოს, როგორც საქმის ფაქტობრივ, ისე სამართლებრივ სირთულესთან (*Katte Klitsche de la Grande v. Italy*, 55; *Papachelas v. Greece*, 39); რომელიც შეიძლება დაკავშირებული იყოს რამდენიმე მხარის საქმეში ჩაბმასთან (*H. V. United Kingdom*, 72); მტკიცებულებების გამოკვლევასთან (*Human v. Poland*, 63) და ა.შ. ამასთან, იმ შემთხვევაშიც როდესაც საქმე თავისი არსით სირთულით არ ხასიათდება, თუმცა ეროვნული კანონმდებლობა არ არის ნათელი ამ გარემოებამაც შეიძლება საქმის განხილვის უსაფუძვლო გაჭიანურება გამოიწვიოს (*Lupeni Greeck Catholic Parish and others v. Romania*, 150); 2) მხარეთა მოქმედებები, რაც გულისხმობს მაგალითად, ადვოკატთა ხშირ ცვლილებას (*Koenig v. Germany*, 103), შუამდგომლობებს, რომელიც გამიზნულია პროცესის გასაჭიანურებლად, ან უბრალოდ დაკავშირებულია გარკვეულ ვადებთან (*Acquaviva v. France*, 61), ასევე სხვა მოქმედებები, რომელიც უკავშირდება საქმის განხილვის ვადის გაგრძელებას; 3) საქმის განმხილველი მოსამართლის მოქმედებები, ყურადღება უნდა მიექცეს ხანგრძლივი დროის განმავლობაში მოსამართლის მიერ საპროცესო მოქმედების შეუსრულებლობას/ჩაუტარებლობას (*Pafitis and others v. Greece*; 93; *Tiece v. San Marino*; 31; *Suermeli v. Germany*, 129.)

თუმცა, აქვე ყურადღება უნდა გამახვილდეს იმ გარემოებაზე, რომ ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს განმარტებით საქმის განხილვის ვადა იყო გონივრული თუ არა უნდა შეფასდეს ყოველ საქმეზე ინდივიდუალურად, საქმის კონკრეტული გარემოებების

გათვალისწინებით (Frydlender v. France, 43) და ერთიანობაში ყველა საპროცესო მოქმედების მხედველობაში მიღების შედეგად (Koenig v. Germany; 98).

დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების შეფასებისას ასევე ყურადღება უნდა მიექცეს საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსით განსაზღვრულ საქმის განხილვის შესაბამის ვადებს.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 59-ე მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, სასამართლო სამოქალაქო საქმეს განიხილავს განცხადების მიღებიდან არაუგვიანეს 2 თვისა. განსაკუთრებით რთული კატეგორიის საქმეზე მისი განმხილველი სასამართლოს გადაწყვეტილებით ეს ვადა შეიძლება გაგრძელდეს არაუმეტეს 5 თვისა, გარდა ალიმენტის გადახდევინების, დასახიჩრებით ან ჯანმრთელობის სხვა დაზიანებით ან მარჩენალის სიკვდილით გამოწვეული ზიანის ანაზღაურების, შრომითი ურთიერთობებიდან, „საცხოვრებელი სადგომით სარგებლობისას წარმოშობილი ურთიერთობების შესახებ“ საქართველოს კანონიდან გამომდინარე მოთხოვნებისა და უკანონო მფლობელობიდან უძრავი ნივთის გამოთხოვის შესახებ საქმეებისა, რომლებიც განხილული უნდა იქნეს არაუგვიანეს 1 თვისა. ამასთან, ამავე მუხლის მე-3¹ პუნქტის თანახმად, ამავე კოდექსის 184-ე მუხლით გათვალისწინებულ შემთხვევებში, სამოქალაქო საქმეები განიხილება მოპასუხისათვის გზავნილის ჩაბარების დამადასტურებელი დოკუმენტის სასამართლოში წარდგენიდან ან მოპასუხისათვის გზავნილის საჯარო შეტყობინებით ჩაბარებიდან არა უგვიანეს 45 დღისა, ხოლო განსაკუთრებით რთული კატეგორიის საქმეებზე განმხილველი სასამართლოს გადაწყვეტილებით ეს ვადა შეიძლება გაგრძელდეს არა უმეტეს 60 დღისა.

მოცემულ შემთხვევაში, საჩივრის ავტორის პრეტენზია ეხება საქმის განხილვის უსაფუძვლოდ გაჭიანურებას. წინამდებარე დასკვნის ფარგლებში შეფასდა მხოლოდ იმ მოსამართლეთა ქმედებები, რომლებიც საქმეს განიხილავდნენ 2017 წლის 15 მარტის ჩათვლით და მას შემდეგ. შესაბამისად, საქმისწარმოება დაიწყო მოსამართლე -- -- (2017 წლის 19 ივნისი - 2017 წლის 29 დეკემბერი) მიმართ.

4.2. 2017 წლის 19 ივნისიდან - 2017 წლის 29 დეკემბრამდე საქმეს განიხილავდა მოსამართლე -- --. მოსამართლისათვის საქმის განსახილველად გადაცემამდე, საქმე განიხილებოდა დაახლოებით 1 წლის 4 თვის განმავლობაში. -- -- განხილვაში საქმე იყო 6 თვის და 4 დღის მანძილზე. მიუხედავად იმისა, რომ საქმის განხილვის ვადა ამ შემთხვევაშიც დარღვეულია 1 თვით და 4 დღით, მოსამართლე -- -- შეძლებისდაგვარად მოკლე ვადაში მიიღო საბოლოო გადაწყვეტილება. მან საქმეზე ჩაატარა 4 სასამართლო სხდომა, განიხილა შუამდგომლობები, რომლებიც ჯერ კიდევ საქმის განხილვის ადრეულ ეტაპებზე იყო დაყენებული. ამდენად, განსახილველ შემთხვევაში, მოსამართლის მიერ საქმის „უსაფუძვლოდ“ გაჭიანურების ნიშნები არ იკვეთება.

5. საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს მიერ გადაწყვეტილების მიღების სამართლებრივი საფუძვლები:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹² მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის თანახმად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭო იღებს დასაბუთებულ გადაწყვეტილებას მოსამართლის მიმართ დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტის შესახებ, თუ დისციპლინური საქმის გამოკვლევის შედეგად მოსამართლის მიერ ამ კანონით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ფაქტი ან ბრალეული ჩადენა არ დადასტურდა.

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 50-ე მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, სადისციპლინო საკითხზე გადაწყვეტილება მიღებულად ითვლება, თუ მას ფარული კენჭისყრით მხარს დაუჭერს საბჭოს სრული შემადგენლობის არანაკლებ 2/3-ისა.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ საჩივარზე შესაბამისი გარემოებების შესწავლისა და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების შეფასების შედეგად მიიჩნია, რომ არ არსებობს „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ფაქტი. შესაბამისად, 2018 წლის 14 მაისის სადისციპლინო სხდომაზე ჩატარებული ფარული კენჭისყრის შედეგად (სადისციპლინო სხდომაზე დამსწრე იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს 13 წევრთაგან 13 ხმით) მიიჩნია, რომ მოსამართლე -- -- მიმართ უნდა შეწყდეს დისციპლინური სამართალწარმოება.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ იხელმძღვანელა „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 50-ე მუხლით და 75¹² მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტით,

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა :

დისციპლინურ საქმეზე №119/17, მოსამართლე -- -- მიმართ შეწყდეს დისციპლინური სამართალწარმოება.

გიორგი მიქაუტაძე

**საქართველოს იუსტიციის
უმაღლესი საბჭოს მდივანი**